

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/287/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1718201567
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Chalupka
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1718201567.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Chalupku a členov senátu JUDr. Juraja Považana a JUDr. Jany Richterovej v právnej veci žalobcov: 1/ I. E., F.. XX.XX.XXXX, Q. T.: X. E. XXXX/XX, H., 2/ I. E., F.. XX.X.XXXX, Q. T.: X. E. XXXX/XX, H., obaja zast. Nosko & partners, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom: Podjavorinskej 2, Bratislava, proti žalovanému: E. P., F.. XX.X.XXXX, Q. T.: M.P. XX, T., zast. JUDr. Natália Kiššová, bytom: Bršlenova 10, Bratislava, o určenie, že záložné právo k nehnuteľnosti neexistuje, na odvolanie žalobcov 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Pezinok, č.k. 4C/19/2018-84 zo dňa 28.05.2019, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

Žalovanému sa p r i z n á v a náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol. Žalovanému súd priznal plný nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil podľa § 657, § 151a, § 151b ods. 1, 2, 3, § 151e ods. 1, § 151j ods. 1, § 34, § 35 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a vecne tým, že Žalobou zo dňa 26.7.2018, doručenou súdu dňa 26.7.2018, sa žalobcovia domáhali určenia neexistencie záložného práva žalovaného k nehnuteľnosti - bytu č. 6, nachádzajúcom sa na X. H. bytového domu súp. č. XXXX, na ulici X. E. XX R. H., postavenom na parcele reg. „C“ č. XXXX/XX o výmere 415 m², zastavané plochy a nádvorí, ku ktorému prináleží spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku o veľkosti XXXX/XXXXXX, zapísanej na LV č. XXXX pre katastrálne územie H., obec Pezinok, okres Pezinok /ďalej len „nehuteľnosť“/.

3. Podľa listinného dôkazu žalobcov, dňa 1.11.2012 žalovaný, ako veriteľ a žalobcovia, ako dlžníci, uzavreli písomnú zmluvu o pôžičke peňazí, predmetom ktorej bol záväzok veriteľa bezprostredne pri podpise zmluvy prenechať dlžníkom sumu 60 000,- eur a záväzok dlžníkov požičanú sumu veriteľovi vrátiť najneskôr do 31.3.2016 proti vydaniu potvrdenia o prijatí plnenia. V čl. 2.1. zmluvy dlžníci výslovne potvrdili prevzatie pôžičky v celej výške 60 000,- eur. Pre prípad omeškania zmluvné strany dohodli úrok z omeškania vo výške 0,05% denne z dlžnej sumy. Zmluvné strany v zmluve uviedli, že zmluva nadobúda platnosť a účinnosť dňom jej podpisu zmluvnými stranami a že zmluvu je možné meniť alebo dopĺňať formou očíslovaných písomných dodatkov, podpísaných zmluvnými stranami. Zmluva je opatrená podpismi oboch dlžníkov a veriteľa.

4. Podľa listinného dôkazu žalobcov, žalovaný, ako záložný veriteľ a žalobcovia, ako záložní dlžníci, uzavreli písomnú záložnú zmluvu podľa § 151b ods. 1 a nasl. Obč. zák., ktorou zriadili záložné právo

na nehnuteľnosť v bezpodielovom spoluvlastníctve žalobcov: byt č. 6, nachádzajúci sa na 3. poschodí bytového domu súp. č. XXXX, na ulici X. E. XX R. H., postavenom na parcele reg. „C“ č. XXXX/XX o výmere 415 m², zastavané plochy a nádvoria, spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku o veľkosti XXXX/XXXXXX, zapísanej na LV č. XXXX pre katastrálne územie H., obec Pezinok, okres Pezinok, „s cieľom zabezpečiť pôžičku pre prípad porušenia podmienok zmluvy o pôžičke zo strany dlžníkov“. V čl. 1 /preambula/ body 1., 2. a 3. obsahujú doslovný text: „ Veriteľ a Dlžníci uzavreli dňa 1.11.2012 zmluvu o pôžičke, predmetom ktorej bolo prenechanie sumy vo výške 60 000,- eur veriteľom dlžníkom. Podpisom zmluvy o pôžičke dlžníci potvrdili prevzatie dlžnej sumy od veriteľa. Uvedené zároveň potvrdzujú podpisom zmluvy. Dlžníci týmto vyjadrujú výslovný súhlas s uzavretím zmluvy o pôžičke ako aj s jej zabezpečením majetkom v spoločnom vlastníctve dlžníkov“. V záložnej zmluve sa zmluvné strany ďalej dohodli, že pre prípad neplnenia podľa zmluvy o pôžičke, t.j. pre prípad výkonu záložného práva veriteľom je tento oprávnený uspokojiť sa speňaním nehnuteľnosti na dražbe, alebo jej priamym predajom. Návrh na vklad záložného práva do katastra nehnuteľností, podľa dohody zmluvných strán, bol oprávnený podať veriteľ. Zmluva mala podľa jej znenia nadobudnúť platnosť a účinnosť jej podpisom oboma zmluvnými stranami. Pravosť podpisov žalobcov dňa 23.11.2015, ako záložných dlžníkov, bola úradne /notársky/ overená.

5. Podľa LV č. XXXX, vedeného pre katastrálne územie H., obec Pezinok, okres Pezinok, sú žalobcovia bezpodielovými spoluvlastníkmi bytu č. 6, nachádzajúceho sa na X. H. bytového domu súp. č. XXXX, postaveného na parcele reg. „C“ č. XXXX/XX o výmere 415 m², zastavané plochy a nádvoria a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckeho podielu k pozemku parcele reg. „C“ č. XXXX/XX o výmere 415 m², zastavané plochy a nádvoria, o veľkosti XXXX/XXXXXX. V časti C: Ťarchy je zapísané záložné právo v prospech OTP Banka Slovensko a.s. a záložné právo v prospech žalovaného podľa R. XXXX/XXXX zo dňa 12.1.2016.

6. Podľa listinného dôkazu žalovaného, strany sporu dňa 24.11.2015 uzavreli písomný dodatok č. 1 k zmluve o pôžičke, uzavretej dňa 1.11.2012 medzi veriteľom - žalovaným a dlžníkmi - žalobcami, predmetom ktorej bola dohoda zmluvných strán o zmene článku 2 ods. 2.2. zmluvy o pôžičke tak, že sa dlžníci zavazujú vrátiť veriteľovi pôžičku najneskôr do 31.12.2016 s tým, že ostatné ustanovenia zmluvy zostávajú nezmenené.

7. Podľa listinného dôkazu žalovaného, žalobcovia listom zo dňa 23.5.2016, reagujúc na výzvu žalovaného zo dňa 6.5.2016 na úhradu dlžnej sumy vo výške 60 000,- eur, oznamovali žalovanému, že túto jeho výzvu s poukazom na uzatvorený dodatok č. 1 k zmluve o pôžičke, považujú za predčasnú a že do splatnosti pôžičky /do 31.12.2016/ považujú všetky jeho hrozby a pokusy o výkon záložného práva na ich byt za neoprávnené a predčasné. Súčasne mu oznámili, s poukazom na vyššie uvedené, že mu dňa 27.4.2016 na jeho osobný účet poukázali čiastku 2 000,- eur Podľa listinného dôkazu žalobcov, žalovaný im listom zo dňa 28.3.2018 oznamoval začatie výkonu záložného práva v zmysle záložnej zmluvy, uzavretej medzi nimi dňa 23.11.2015, na uspokojenie jeho pohľadávky vo výške 60 000,- eur zo zmluvy o pôžičke, predajom na držbe a vyzval ich na poskytnutie súčinnosti. Podľa listinného dôkazu žalobcov, žalovaný ich listom zo dňa 21.5.2018 vyzval na sprístupnenie nehnuteľnosti dražobníkovi a znalcovi, za účelom vykonanie jej ohodnotenia pre účely dražby. Podľa obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Pezinok sp. zn. 42C 102/2018, na ktorý odkazoval súd žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe, sa žalobcovia domáhali nariadenia neodkladného opatrenia súdom, spočívajúceho v zákaze žalovanému pokračovať vo výkone záložného práva k nehnuteľnosti /byt č. 6.../ z tých istých skutkových dôvodov, ako uviedli v žalobe v tomto konaní a osvedčujúc dôvodnosť návrhu tými istými listinnými dôkazmi, ako ich pripojili k žalobe v tomto konaní. Následne sa žalovaný k tomuto návrhu, ktorý mu doručili žalobcovia spolu s výzvou na upustenie od výkonu záložného práva, vecne vyjadril tak, ako v tomto konaní s tým, že žalobcovia neosvedčili pravdepodobnosť nároku vo veci samej, poukazujúc na úkony žalobcov, časovo nadväzujúce na zmluvu o pôžičke zo dňa 1.11.2012 /záložná zmluva zo dňa 23.11.2015, dodatok č. 1 k zmluve o pôžičke zo dňa 24.11.2015, odpoveď žalobcov na jeho výzvu na úhradu dlhu zo dňa 23.5.2016/. Uznesením zo dňa 9.7.2018 pod č.k.: 42C 102/2018-13 Okresný súd Pezinok návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol s odôvodnením, že žalobcovia zásadne neosvedčili tie procesné a hmotnoprávne skutočnosti, ktorých pravdepodobnosť mohla vyústiť do záveru o legálnosti nariadenia neodkladného opatrenia. Rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil Krajský súd v Bratislave uznesením č.k.: 7Co/188/2018.75 zo dňa 28.8.2018, pričom v odôvodnení svojho rozhodnutia /v bode 13./ uviedol, že pre úspech v konaní bolo potrebné zo strany navrhovateľov

predovšetkým osvedčiť, že výkon záložného práva je vykonávaný povinným z návrhu nezákonne alebo neprípustne, že z pripojených dôkazov navrhovateľov nevyplýva, že by im pôžička nebola poskytnutá, nestotožňuje sa s tvrdením navrhovateľov v odvolaní, že jej neposkytnutie nemusia preukazovať, práve naopak, pokiaľ tvrdia, že peňažné prostriedky im neboli poskytnuté, majú práve oni dôkaznú povinnosť vyvrátiť skutočnosť, vyplývajúcu z ich predloženého písomného dôkazu, ktorou je zmluva o pôžičke, v ktorej sami deklarovali poskytnutie pôžičky v plnej výške, že správne vzal súd prvej inštancie do úvahy skutočnosť, že záložná zmluva bola uzavretá až tri roky po uzavretí zmluvy o pôžičke, ktorý postup by nemal rozumný základ v prípade, ak by im peňažné prostriedky neboli poskytnuté.

8. V prejednávanej veci požadovaný žalobný petit bol procesne prípustným, vzhľadom na požadované určenie neexistencie záložného práva k nehnuteľnostiam, zapísaným v katastri nehnuteľností na LV č. XXXX pre kat. územie H., pri existencii zápisu farchy záložného práva v prospech žalovaného, pre výmaz ktorého v katastri nehnuteľností sa vyžaduje súdne rozhodnutie, naliehavý právny záujem, ako prvý predpoklad procesnej úspešnosti žaloby, bol daný, s poukazom na ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít. V obdobnej právnej veci už NS SR v rozhodnutí sp. zn. 4Cdo 89/2007 uviedol, že stav ohrozenia práva žalobcu, alebo neistotu v jeho právnom postavení možno odstrániť len určením, či tu je, alebo nie je záložné právo a v prípade, ak už došlo k realizácii záložného práva, určením, či tu je, alebo nie je iné právo /napr. vlastnícke/. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka v znení účinného ku dňu uzavretia zmluvy o pôžičke, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Podstatnou náležitosťou zmluvy o pôžičke, pre ktorú sa ani nevyžaduje písomná forma, je okrem označenia zmluvných strán, predovšetkým určenie predmetu pôžičky a z obsahu zmluvy musí vyplynúť aj záväzok dlžníka vrátiť veci rovnakého druhu. Keďže táto zmluva je reálnou zmluvou /kontraktom/, k jej uzavretiu zákon vyžaduje i skutočné /reálne/ odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi, ktoré odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi je predpokladom uzavretia zmluvy o pôžičke. Základnou povinnosťou dlžníka je vrátiť vec rovnakého druhu, v rovnakom množstve a rovnakej kvalite. Zmluva o pôžičke je odplatná, len keď odplatosť vyplýva z jej obsahu. Pri peňažnej pôžičke môže odplatosť spočívať v povinnosti dlžníka platiť úroky. Medzi základné znaky právneho pomeru založeného pôžičkou patrí jeho dočasnosť, pričom táto skutočnosť musí vyplývať z prejavu vôle zmluvných strán, najmä však zo strany veriteľa, aby bolo z právneho úkonu, alebo z okolností, za ktorých došlo k právnemu úkonu jasné, že v danom prípade nejde o scudzovací právny úkon /darovanie alebo kúpnu zmluvu/. Samotná pôžička vzniká reálnym úkonom, t. j. odovzdaním predmetu pôžičky dlžníkovi, pričom požičané veci sa musia odovzdať dlžníkovi /inak zmluva o pôžičke nevznikne/, a to priamo alebo nepriamo. Priame odovzdanie má formu tradície, ide odovzdanie predmetu pôžičky „z ruky do ruky“ /spravidla pri nepeňažnej pôžičke/ a o nepriame odovzdanie ide v prípade asignácie, t. j. príkazu veriteľa dlžníkovi, aby zaplatil tretej osobe, alebo tak, že predmetom pôžičky má byť predajná cena veci danej dlžníkovi s tým, že v prípade peňazí je typickým spôsobom nepriameho odovzdania bezhotovostný prevod peňazí na účet dlžníka.

9. V sporovom konaní sa uplatňuje prejednávací zásada. Účastník má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie ten účastník konania, ktorý tieto povinnosti nesplnil. Aby účastník mohol splniť svoju povinnosť označiť potrebné dôkazy, musí najskôr splniť povinnosť tvrdenia. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Neunesením dôkazného bremena sa pritom rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej. Pokiaľ účastník konania nesplní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní neboli preukázané ním tvrdené skutočnosti /skutkové tvrdenia/, od ktorých odvíja priaznivé rozhodnutie pre seba. Povinnosť tvrdenia pritom možno považovať za základný pilier sporového konania. Z okruhu tvrdených skutočností žalobca totiž vyvodzuje svoj nárok, ktorý mu má byť súdom priznaný. Tvrdením skutočností žalobca určuje predmet dokazovania, ktorého pravdivosť súd z dôkazov označených žalobcom zisťuje. Žalovaný tvrdením skutočností určuje obsah a medze svojej procesnej obrany. Sudca by mal konanie iba usmerňovať tým, že by skúmal relevantnosť žalobcom tvrdených skutočností k nároku, sformulovanému v petite žaloby, relevantnosť tvrdených procesnej obrany k petitu žaloby, relevantnosť označených dôkazov k tvrdeným skutočnostiam a zhodnotil, či sa označenými dôkazmi tvrdené skutočnosti preukázali.

10. Pri výklade vôle nemôže byť východiskom len sám prejav vôle, resp. vôľa konajúceho v momente, kedy prejav vôle urobil. Výklad sa musí opierať o komplexný pohľad na okolnosti prípadu, s prihliadnutím na samotné jednanie o uzavretí zmluvy a prax, ktorú si strany vo vzájomnom styku zaviedli a ich správanie po uzavretí zmluvy s ohľadom jednoznačnej priority výkladu skutočnej vôle účastníkov konania pred doslovným znením zmluvy“ /rozsudok NS SR sp. zn. 3 Obdo 16/2002/.

11. „Právny formalizmus orgánov verejnej moci a nimi vznášané prehnané nároky na formuláciu zmluvy nemožno z ústavnoprávneho hľadiska vždy akceptovať, lebo môžu zasahovať do zmluvnej slobody občana, vyplývajúcej z princípu priority občana nad štátom a z princípu zmluvnej voľnosti a jej ochrany v zmysle čl. 2 ods. 3 Ústavy. Text zmluvy je preto prvotným priblížením sa k významu zmluvy, ktorý si chceli jej účastníci svojím konaním stanoviť, pričom doslovný výklad textu zmluvy môže, ale nemusí byť v súlade s vôľou konajúcich strán a ak vôľa zmluvných strán smeruje k inému významu a ak sa podarí vôľu účastníkov procesom hodnotenia skutkových a právnych otázok ozrejmiť, má zhodná vôľa účastníkov zmluvy prednosť pred doslovným významom textu nimi formulovanej zmluvy. Na vôľu je preto nutné hľadieť /usudzovať/ z vonkajších okolností, spojených s podpisom a realizáciou zmluvného vzťahu, hlavne na okolnosti spojené s podpisom zmluvy a následne na konanie účastníkov po podpise zmluvy“ /bod 7.10., 8.10. nálezu ÚS SR zo dňa 19.6.2008, sp. zn. I. ÚS 243/07/.

12. Vyhodnotiac vykonané dôkazy v súlade s ust. § 191 ods. 1 C.s.p. súd dospel k záveru, že žalobcovia neunesli dôkazné bremeno preukázania ich tvrdenia neexistencie záložného práva žalovaného k predmetnej nehnuteľnosti z dôvodu neexistencie záložnou zmluvou zabezpečovanej pohľadávky.

13. Žalobcami bolo preukázané uzavretie medzi stranami sporu /žalobcami ako dlžníkmi a žalovaným ako veriteľom/ písomnej zmluvy o pôžičke vo výške 60 000,- eur, ktorá suma peňažných prostriedkov podľa obsahu zmluvy mala byť žalobcom, ako dlžníkom, žalovaným, ako veriteľom, odovzdaná v hotovosti bezprostredne pri podpise zmluvy, čo v zmluve o pôžičke aj výslovne potvrdili a takto zmluvu aj opatрили svojimi podpismi. Žalobcami predložená písomná zmluva o pôžičke je opatrená dátumom jej uzavretia dňa 1.11.2012. Žalobcovia tvrdenie o podpísaní zmluvy o pôžičke časovo v žalobe neustálili, tvrdenie v žalobe o jej uzavretí „v rovnakom čase, ako bola uzavretá záložná zmluva“ /s dátumom 23.11.2015/ žiadnym spôsobom nepreukázali. Žalobcovia v žalobe tvrdili, že záložnú zmluvu podpisovali v očakávaní poskytnutia pôžičky, v rozpore s ktorým ich tvrdením je úvodná časť tejto záložnej zmluvy /preambuly/, v ktorej samotní žalobcovia, ako dlžníci žalovaného, v bodoch 1. až 3. písomne potvrdili uzavretie zmluvy o pôžičke dňa 1.11.2012, prevzatie sumy pôžičky 60 000,- eur od veriteľa a výslovný súhlas so zabezpečením tejto pohľadávky žalovaného, ako ich veriteľa, majetkom v ich spoločnom vlastníctve. Žalovaným, v rámci jeho obrany a preukázania jeho skutkových tvrdení, bolo navyš v konaní preukázané, že v čase, nasledujúcom po uzavretí zmluvy o pôžičke /1.11.2012/ a bezprostredne po uzavretí záložnej zmluvy /dňa 23.11.2015/ strany sporu realizovali ďalší právny úkon a to dňa 24.11.2015 písomný dodatok č. 1 k zmluve o pôžičke, v ktorom dodatku sa dohodli na predĺžení lehoty splatnosti pôžičky do 31.12.2016. A naostatok bolo žalovaným preukázané, že samotní žalobcovia v reakcii na jeho písomnú výzvu zo dňa 6.5.2016, ako ich veriteľa zo zmluvy o pôžičke zo dňa 1.11.2012, v písomnej odpovedi zo dňa 23.5.2016 reagovali tak, že jeho výzvu na splnenie dlhu považujú za predčasnú, s poukazom na uzatvorený písomný dodatok č. 1 k zmluve o pôžičke, ktorým bola predĺžená lehota splatnosti pôžičky do 31.12.2016, vo vzťahu k zápisu jeho záložného práva do katastra nehnuteľností mu vytkli len toľko, že tak vykonal bez súhlasu banky /ich ďalšieho záložného veriteľa/, čo im komplikuje akékoľvek konanie v banke a navyš mu oznamovali čiastkovú úhradu dlhu na jeho účet vo výške 2 000,- eur dňa 27.4.2016. Vyhodnotiac teda správanie sa žalobcov, prejavené v ich písomných právnych úkonoch, ako sú uvedené vyššie, počnúc zmluvou o pôžičke zo dňa 1.11.2012 až do ich písomnej odpovede zo dňa 23.5.2016 z hľadiska obsahového, jazykového, logického, teda ich správania sa nasledujúceho po uzavretí zmluvy o pôžičke, nemohol súd vyhodnotiť v prospech žalobcov, nakoľko z neho nesporné vyplýva, že im žalovaný dohodnutú sumu pôžičky prenechal, teda mu pohľadávka voči žalobcom vznikla a teda aj jeho záložné právo, zabezpečujúce túto jeho pohľadávku voči žalobcom a keďže záväzok pôžičku s príslušenstvom riadne a včas /do 31.12.2016/ nesplnili, oprávnené pristúpil k výkonu záložného práva v súlade s písomne uzatvorenou záložnou zmluvou. Tak, ako uviedol aj odvolací súd v súvisiacom konaní o nariadenie neodkladného opatrenia /OS Pezinok sp. zn. 42C 201/2018/ pre úspech v tomto konaní bolo procesnou povinnosťou žalobcov, pokiaľ nárok, uplatňovaný v tomto konaní /o veci samej/ odvodzovali od tvrdenia, že peňažné prostriedky /pôžička/ im neboli žalovaným nikdy poskytnuté a teda pohľadávka žalovaného voči nim nevznikla a teda nevzniklo ani záložné právo, vyvrátiť

skutočnosti, vyplývajúce jednak z nimi predložených písomných dôkazov /zmluva o pôžičke, v ktorej sami deklarovali poskytnutie pôžičky v plnej výške, rovnako tak záložná zmluva v ktorej sami deklarovali uzavretie zmluvy o pôžičke dňa 1.11.2012 a poskytnutie peňažnej sumy 60 000,- eur bezprostredne pri jej podpise/, ale aj z dôkazov, predložených v tomto konaní žalovaným už k vyjadreniu k žalobe / dodatok č. 1 zo dňa 24.11.2015 k zmluve o pôžičke a písomná odpoveď žalobcov zo dňa 23.5.2016 na výzvu žalovaného/, pričom k tejto sa ani nevyjadrili a skutkové tvrdenia žalovaného nepopreli. V prípade, ak by im peňažné prostriedky skutočne neboli žalovaným poskytnuté /v roku 2012/, nebol by žiaden rozumný dôvod, aby s odstupom 3 rokov /po uplynutí doby splatnosti pôžičky podľa jej pôvodného znenia/ uzatvárali so žalovaným záložnú zmluvu, ktorou si obmedzili dispozíciu s „ich jediným obydľím“, taktiež žiaden dôvod na uzavretie dodatku č. 1 k zmluve o pôžičke, obsahom ktorej bola dohoda s predĺžením lehoty splatnosti pôžičky, ani dôvod /v máji 2016/ vôbec reagovať na výzvu žalovaného na splnenie dlhu a už vôbec nie označením jeho výzvy za predčasnú a oznamovaním, že časť dlhu už uhradili /dňa 27.4.2016/.

14. Na základe takto jednoznačne zisteného skutkového stavu aj len z listinných dôkazov strán sporu a jeho právneho posúdenia súd vo veci rozhodol na prvom pojednávaní, nevykonajúc žalobcami navrhnutý dôkaz výsluchom strán sporu, ktorý sám osebe by nebol spôsobilý zvrátiť zistený skutkový stav, vyžadujúci odročenie pojednávania a teda nadbytočný a ne hospodárny, s poukazom na čl. 17 C.s.p.. Žalobcovia mali dostatočný časový priestor /od 22.1.2019, kedy im bola doručená replika žalovaného aj s prílohami s výzvou súdu na vyjadrenie /dupliku/v lehote 10 dní/ na uvedenie ďalších skutočností a predloženie a označenie ďalších dôkazov s poučením, že na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadnuť, ktorú procesnú povinnosť si nespĺnili.

15. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, vzhľadom na plný úspech žalovaného v konaní.

16. Proti predmetnému rozhodnutiu súdu prvej inštancie podali odvolanie žalobcovia, ktorí žiadajú o zrušenie a vrátenie rozsudku súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Svoje odvolanie žalobcovia odôvodňujú podľa § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, f/ a h/ C.s.p. Títo majú za to, že prišlo k odňatiu ich práva konať pred súdom, keď súd vo veci rozhodol bez prítomnosti ich právneho zástupcu. Žalobcovia majú ďalej za to, že súd pochybil, keď nevykonal nimi navrhované dôkazy (vypočutie strán sporu). Odvolatelia ďalej opätovne poukazujú na argumentáciu uvedenú v žalobe a opätovne tvrdia, že k uzavretiu záložnej zmluvy nedošlo s časovým odstupom od uzavretia zmluvy o pôžičke, ale zmluva o pôžičke bola uzavretá v rovnakom čase ako záložná zmluva.

17. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach a z dôvodov podaného odvolania podľa § 380 zák. č. 160/2015 Z.z., C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a podľa § 378 ods. 1 C.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov 1/ a 2/ nie je dôvodné.

18. Súd prvej inštancie vo veci samej riadne zistil skutkový stav veci, vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 ods. 1, 2, 3 C. s. p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti návrhu, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 C. s. p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite, jasne a výstižne odôvodnil (§ 220 ods. 1, 2 C. s. p.).

19. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, obmedzil odvolací súd odôvodnenie potvrdzujúceho rozhodnutia na konštatovanie správnosti dôvodov uvedených súdom prvej inštancie v zmysle ust. § 387 ods. 2 C.s.p.

20. V súvislosti so žalobcami tvrdým porušením ich práv konať pred súdom, keď súd vo veci rozhodol bez prítomnosti ich právneho zástupcu, odvolací súd uvádza, že predvolanie na pojednávanie konané dňa 28.05.2019, bolo právnomu zástupcovi žalobcov doručené dňa 30.04.2019. Rovnako tak sa dá predpokladať, že právny zástupca mal už dostatočne vopred vedomosť o výsluchu svedka v konaní vedenom na Okresnom riaditeľstve policajného zboru v Bratislave v rovnaký deň.

21. Odročenie pojednávania na návrh strany sporu alebo jej zástupcu, platí, že odročenie pojednávania prichádza do úvahy len z dôležitého dôvodu, t. j. ak sa strana sporu alebo jej zástupca z dôležitých

dôvodov nemôžu dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo požadovať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť. Kolízia pojednávania a pracovnej cesty zástupcu účastníka pojednávania v tom istom termíne nie je bez ďalšieho akceptovateľným predpokladom uznania existencie dôležitého dôvodu na odročenie vytýčeného pojednávania. Žiadosť o odročenie pojednávania je podložená „dôležitým dôvodom“ vtedy, ak právny zástupca účastníka tvrdí také skutočnosti, ktoré sú vzhľadom na svoju povahu spôsobilé jeho neúčast' na pojednávaní súdu ospravedlniť. Ak je takouto prekážkou účasť zástupcu účastníka na pracovnej ceste, nestačí na splnenie podmienky „dôležitého dôvodu“, že právny zástupca žalovaného takúto skutočnosť iba súdu oznámil; je naopak primerané žiadať, aby oznámil ďalšie údaje o tom, prečo sa nemôže na pojednávaní zúčastniť (napr. preukázaním, že pracovná cesta nezniesla odklad, za akým účelom je pracovná cesta podniknutá, či mohol termín pracovnej cesty ovplyvniť a pod.), kedy sa o termíne pracovnej cesty dozvedel (že o ňom bol uzrozumený skôr ako o pojednávaní, kde sa ospravedlňuje, resp., že kolidujúci úkon je inak naliehavejší) a že časovú kolíziu viacerých konaní nebolo možné vyriešiť inak (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1 Cdo 136/2010).

22. V tomto smere odvolací súd poukazuje na to, že právny zástupca žalobcov súdu neoznámil ani: kedy sa o kolízii dozvedel, čo bráni alternatívnemu riešeniu (substitúcia, vrátane koncipientov), aké efektívne opatrenia prijal na zabezpečenie prejednaní vecí na tomto pojednávaní (najmä, ak má v kancelárii viacero kolegov a koncipientov) a pod.

23. Pokiaľ právny zástupca žalobcov uvádza, že žalobcovia trvali na jeho osobnej prítomnosti a odmietli zastúpenie iným advokátom, mohol sa právny zástupca nechať zastúpiť iným advokátom, alebo advokátskym koncipientom v konaní vedenom v predmetný deň na Okresnom riaditeľstve policajného zboru, pričom ako súd vyššie uvádza, na vyriešenie danej kolízie zastúpení mal právny zástupca dostatok času.

24. Taktiež nie je možné si nepovšimnúť skutočnosť, že pokiaľ ako právny zástupca žalobcov uvádza, sa konanie na Okresnom riaditeľstve policajného zboru dňa 28.05.2019 začalo o 8:00 a konanie na Okresnom súde v Pezinku začínalo o 9:30, bolo možné už vopred objektívne usúdiť, že právny zástupca sa nestihne dostaviť na pojednávanie na Okresnom súde v Pezinku na čas a to vzhľadom na všeobecne známu zlú dopravnú situáciu v Bratislave a jej okolí a krátky časový rozostup medzi týmito konaniami, pričom sudkyňa Okresného súdu v Pezinku otvorila pojednávanie v predmetnej veci až o 9:50 hod v dôsledku vyhovenia telefonickému žiadosti advokátskej kancelárie AK NOSKO & partners s.r.o. o pár minútové počkanie (č.l. 69).

25. Pokiaľ sa jedná o konanie vo veci samej, ako už súd prvej inštancie uviedol, žalobcovia neunesli dôkazné bremeno a tým nepreukázali pravdivosť svojich tvrdení. V tomto smere odvolací súd taktiež poukazuje na zmluvu o pôžičke zo dňa 01.11.2012, podpísanú žalobcami a to najmä na jej článok 2, v ktorom je uvedené „Veriteľ sa zaväzuje prenechať Dlužníkom sumu bezprostredne pri podpise zmluvy. Podpisom tejto zmluvy Dlužníci súčasne výslovne potvrdzujú prevzatie pôžičky vo výške 60.000 eur“. Pravdivosť podpisov nebola žiadnou stranou v konaní sporená, z ďalšieho konania žalobcov je taktiež zrejme pravdivosť obsahu tejto zmluvy a reálne požičanie čiastky 60.000 eur („Žalovaným, v rámci jeho obrany a preukázania jeho skutkových tvrdení, bolo navyše v konaní preukázané, že v čase, nasledujúcom po uzavretí zmluvy o pôžičke /1.11.2012/ a bezprostredne po uzavretí záložnej zmluvy / dňa 23.11.2015/ strany sporu realizovali ďalší právny úkon a to dňa 24.11.2015 písomný dodatok č. 1 k zmluve o pôžičke, v ktorom dodatku sa dohodli na predĺžení lehoty splatnosti pôžičky do 31.12.2016. A naostatok bolo žalovaným preukázané, že samotní žalobcovia v reakcii na jeho písomnú výzvu zo dňa 6.5.2016, ako ich veriteľ zmluvy o pôžičke zo dňa 1.11.2012, v písomnej odpovedi zo dňa 23.5.2016 reagovali tak, že jeho výzvu na splnenie dlhu považujú za predčasnú, s poukazom na uzatvorený písomný dodatok č. 1 k zmluve o pôžičke, ktorým bola predĺžená lehota splatnosti pôžičky do 31.12.2016, vo vzťahu k zápisu jeho záložného práva do katastra nehnuteľností mu vytkli len toľko, že tak vykonal bez súhlasu banky /ich ďalšieho záložného veriteľa/, čo im komplikuje akékoľvek konanie v banke a navyše mu oznamovali čiastkovú úhradu dlhu na jeho účet vo výške 2 000,- eur dňa 27.4.2016“).

26. Pokiaľ žalobcovia tvrdili, že zmluva o pôžičke bola uzavretá v rovnakom čase ako Záložná zmluva, mali v tomto smere pre úspech v konaní produkovať dôkazy. Na doplnenie odvolací súd poukazuje aj na to, ako už uviedol súd prvej inštancie, že žalobcovia mali dostatočný časový priestor od 22.01.2019, kedy im bola doručená replika žalovaného aj s prílohami s výzvou súdu na vyjadrenie v lehote 10

dní na uvedenie ďalších skutočností a predloženie a označenie ďalších dôkazov, s tým, že na neskôr predložené dôkazy súd nemusí prihliadať. Sporové konanie sa spravuje zásadou koncentrácie konania. Znamená to, že strany sporu nie sú oprávnené vykonať niektoré procesné úkony kedykoľvek v priebehu konania, ale iba v určitom štádiu konania. Ak procesný úkon strany, ktorý podlieha koncentrácii konania, nie je vykonaný včas, nespôsobuje (za zákonom ustanovených podmienok) procesnoprávne účinky. Absencia procesnoprávnych účinkov sa prejaví v tom, že súd na procesný úkon neprihliada.

27. Ohľadom nevykonania dôkazu výsluchom strán odvolací súd poukazuje na to, že súd nie je viazaný návrhmi strán sporu na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy. Nevykonanie dôkazov podľa návrhov alebo predstáv žalobcu nie je ani postupom, ktorým by mu súd odňala možnosť konať pred súdom, lebo rozhodovanie o tom, ktoré dôkazy budú vykonané, patrí výlučne súdu, a nie strane sporu (§ 120 ods. 1 O.s.p., porovnaj s § 185 ods. 1 C.s.p.). Ak však súd rozhodne, že navrhnuté dôkazy nevykoná, musí svoj postup odôvodniť, čo aj súd prvej inštancie vykonal (navrhnutý dôkaz výsluchom strán sporu, ktorý sám osebe by nebol spôsobilý zvrátiť zistený skutkový stav).

28. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie, ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 C.s.p.).

29. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C.s.p.. V odvolacom konaní odvolací súd priznal úspešnému žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

30. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p., § 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).